

[Mint vámpír...]

Mint vámpír, aki sírboltjában ébred,
 hogy újramezdje a kárhozatot,
 megrettenek, ha békéből az ének
 felébreszt, s gyűjt a számra vérhabot,

nem akarom többé kiszívni élő
napjaim asszonyos fehér nyakát, –
már a Tejút is szemfogam nyomát
viseli: sápadt-vértelen fehérlő

versemben az egész rohadt világ
ott nyüzsög már minden vérlemezővel,
gennyével; romlott fehérjeszagát

szagolgotom már iszonyodva kéjjel, –
mint vámpír, sírban ébredő halott,
vagyok azáltal, hogy nem is vagyok.

(A Baka István művei. Versek című kötetből.)

← [Előző](#)
[oldal](#) [Következő](#)
[oldal](#) →